

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: Ondřej Lebeda

Název práce: Předplatitelské modely v kinech

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Ing. David Horáček, Premiere Cinemas

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: C

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: C

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: C

Jazyková a stylistická úroveň práce: B

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) : B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: B

Původnost práce, přínos k rozvoji obor: C

Celkové hodnocení práce (A-F): C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Autor bakalářské práce si stanovil ambiciózní cíl, tedy prozkoumat modely dlouhodobého předplatného v oblasti kin. Úkol je to jistě nesnadný, mimo jiné proto, že tento model nebyl v tuzemských kinech doposud nikdy použit.

V úvodu se autor věnuje historii vzniku filmu a kin ve světě a u nás. Přeskakuje ovšem mezi různými tématy, odbíhá od nich a také nesleduje vývoj filmu a kina chronologicky. Snaží se zřejmě zmínit vše podstatné. Naplnění tohoto plánu by však znamenalo výrazně překročit stanovený rozsah bakalářské práce a tak zůstává jen u občasných zmínek o různých více či méně významných událostech. Občas míchá neslučitelné dohromady a dopouští se i některých formálních chyb, např. Edisonovu filmovou práci umísťuje do roku 1984, americká šestáková kina nazývá Nikleoden apod.

V pasážích věnovaných předplatitelským modelům obecně vychází správně z teoretické přípravy. Jako jeden z příkladů zmiňuje firmu Adobe, aniž by však osvětlil, čím se tato společnost vlastně zabývá. Není tedy bohužel zřejmé proč je právě tato firma vhodným příkladem pro obecnější úvahy na dané téma a jak vývoj jejího předplatitelského modelu souvisí s modely používanými v zahraničních kinech.

Autor se také zabývá osudem amerického průkopníka předplatného v kinech, společnosti MoviePass. Velmi podrobně rozebírá vývoj modelů předplatného této společnosti a správně upozorňuje na sice dobrá teoretická východiska, ovšem i mnohá praktická úskalí, která činnost MoviePassu provázela. Konstatuje neúspěch a konec tohoto modelu, důvod následného vzniku podobných modelů jednotlivých provozovatelů kin však není dostatečně vyargumentován.

V závěrečné části věnované situaci v Česku se dozvíme opět něco z historie kin a multikin za posledních 30 let. Dozvíme se také, že u nás žádný podobný model nebyl doposud zaveden. Bylo by jistě dobré dopátrat se důvodů tohoto stavu.

I přes dílčí nedostatky doporučuji tuto bakalářskou práci k obhajobě. Její cíl je velmi ambiciózní, autor dobře shromáždil informace o fungování předplatitelských modelů v kinech v zahraničí. Věnoval se také historii filmu a vývoji kin, tato pasáž je pro svoji faktickou obsáhlou pojednání jen velmi stručně a zkratkovitě.

Jako doplňující otázku k obhajobě navrhuji: Jaké vidíte důvody pro zavedení předplatného v různých zahraničních kinech, když původní model MoviePassu nebyl úspěšný. A domníváte se, že v Česku je vhodné prostředí pro jeho zavedení?

Datum:

3/9/2021

Podpis:

